

Либерален Преглед

Годишник
2015 (част 2)

ЕКСТАЗ

**Списание „Либерален преглед“
Годишник-2015
(част 2)**

ЕКСТАЗ
Берлин, 2015

Тази електронна книга ви се предоставя при условията на лиценз за **„Криейтив Комънс - Признание - Некомерсиално - Без производни“ версия 2.5** (CC-BY-NC-ND version 2.5).

(Всички преводи, доколкото не е указано друго, са направени от издателя на списанието.)

Съдържание

Списък на авторите	9
Май 2015	11
<i>Комитата: Какъв ни е девети май?</i> Автор(и): Константин Павлов	12
<i>Жените на Райха</i> Автор(и): Алексис Коу	29
<i>Опияняващият мирис на надеждата</i> Автор(и): Златко Енев	35
<i>Подай ми камшика</i> Автор(и): Леланд де ла Дюранти	44
<i>Когато Сталин беше съюзник на Хитлер</i> Автор: Тимъти Снайдър	57
<i>В леглото с Чайковски</i> Автор(и): Саймън Морисън	77
<i>Как да говорим истината на властимащите</i> Автор(и): Едуард Саид	86
<i>Отровен мед от търтеи</i> Автор(и): Румен Леонидов	96
<i>В какво се превръщат мечтите (за Женския пазар)</i> Автор(и): Павел Янчев	99
<i>„Тази илюзорна подреденост в държавата“ или как да си направим медиите комфортни</i> Автор(и): Валентина Георгиева	109
<i>Музеят Истанбул и музеят на Орхан Памук</i> Автор(и): Невена Борисова	117
<i>Парадът на тичащите без пушки</i> Автор(и): Любомир Калудов	121

<i>Пет разказа от Исак Бабел в превод на София Брани</i>	
Автор(и): Исак Бабел	131
<i>По дирите на една хипотеза</i>	
Автор(и): Стефан Станев	153
Юни 2015	179
<i>Необяснимото престъпление на Андерс Брейвик</i>	
Автор(и): Карл Уве Кнаусгор	180
<i>Пергаментов залез</i>	
Автор(и): Златко Енев	194
<i>Да сбъднеш нереалното или едно пътешествие из Анадола</i>	
Автор(и): Евдокия Борисова	203
<i>Защо сме обсебени от нацистите?</i>	
Автор(и): Ричард Дж. Еванс	263
<i>Проблемът за достоверността на някои домашни извори трайно залегнали в българската историография</i>	
Автор(и): Антонина Желязкова	276
<i>Холокост – пренебрегнатата реалност</i>	
Автор(и): Тимъти Снайдър	307
<i>Някакво си телефонно обаждане</i>	
Автор(и): Веселина Седларска	322
<i>Призракът на етническият конфликт</i>	
Автор(и): Петър Чолаков	330
<i>Какво постигнахме и къде се провалихме?</i>	
Автор(и): Аспарух Панов	347
<i>Отмъщението на паметта?</i>	
Автор(и): Данута Глондис	358
<i>Другата Балканска война</i>	
Автор(и): Тони Николов	365

<i>Ако всичко у нас е приватизирано, то паметта ли ще остане обща?</i>	
Автор(и): Ивайло Дичев	372
<i>Аскеер 25</i>	
Автор(и): Митко Новков	394
<i>Сливен беше един малък космос. Разговор с Атанас Славов (1930 – 2010)</i>	
Автор(и): Аспарух Панов	403
<i>Триперът на кака Сийка</i>	
Автор(и): Даниела Великова	417
<i>За чушкопека и щастието да си жертва</i>	
Автор(и): Емил Коен	424
Юли 2015	434
<i>Понижава ли се сексуалното желание от гледането на порнография?</i>	
Автор(и): Мария Коницова	435
<i>Наследството на „юдео-болшевизма“</i>	
Автор(и): Марси Шор	449
<i>Любовта е странна (Световете на Рубан Нилсън от „Unknown Mortal Orchestra“)</i>	
Автор(и): Дейвид Бивън	469
<i>Премълчаното изселване, разкази в първо лице</i>	
Автор(и): Зейнеп Зафер, Диана Иванова, Мариана Асенова	479
<i>Две мнения за ролята на Германия в еврокризата</i>	
Автор(и): Ханс-Вернер Зин, Албрехт Ричл	488
<i>Познаваме ли се отнякъде?</i>	
Автор(и): Йорданка Бибина	496
АЗ ЧЕТА	
Автор(и): Златко Ангелов	524

<i>Папа Франциск, популярност за сметка на църквата?</i>	
Автор(и): Мартин Мозебах	535
<i>Долу – остеритет, горе – прокрастинация</i>	
Автор(и): Веселина Седларска	545
<i>Независимите майки от Исландия</i>	
Автор(и): Джанет Елис Джонсън	555
<i>За европейската гражданска война...</i>	
Автор(и): Златко Енев	561
<i>Един добър компромис</i>	
Автор(и): Хендрик Кафзак, Доналд Туск	573
<i>Двама български англицисти за книгата „Калуния-каля“</i>	
Автор(и): Александър Шурбанов, Владимир Трендафилов.	583
<i>Равносметката от компромиса: ДПС оседла белия си кон</i>	
Автор(и): Петър Чолаков	603
<i>Защо съпругът ми и аз започнахме да търсим друга жена</i>	
Автор(и): Даниела Петрова	606
Август 2015	625
<i>Бавният (полу) разпад на съветските митове</i>	
Автор(и): Николай Клименюк	626
<i>В преследване на хартията</i>	
Автор(и): Джейк Битл	631
<i>Провалът. Начин на употреба</i>	
Автор(и): Захари Карабашлиев	638
<i>Нито ти, нито аз. И двете</i>	
Автор(и): Мишел Тий	651
<i>Защо „да си роден гей“ е опасна идея</i>	
Автор(и): Шеймъс Кан	669
<i>Повече пънк, по-малко ад</i>	
Автор(и): Константин Зайбт	709

<i>Денят на благодарността в Монголия</i>	
Автор(и): Ариел Леви	723
<i>Ръбът на Европа, краят на Европа</i>	
Автор(и): Тимъти Снайдър	734
<i>Любов, загуба и Оскари</i>	
Автор(и): Даниела Петрова.....	742
<i>Да оцелееш в Черно море</i>	
Автор(и): Кая Гендж.....	760
<i>Българските лентяи и мистерията на северното лале</i>	
Автор(и): Юлиана Методиева	768
<i>От ухабизма към Ислямска държава</i>	
Автор(и): Карен Армстронг.....	774
<i>Русия – болен човек с пистолет</i>	
Автор(и): Ан Епълбаум	782
<i>Съвременният „внос“ на идентичности при помаците в България</i>	
Автор(и): Соня Хинкова	796
<i>Йонеску – театърът на баналността</i>	
Автор(и): Сюзън Зонтаг	815
<i>Какво ѝ трябва на човек? Езикова промяна и равни права</i>	
Автор(и): Емилия Славова.....	824

Списък на авторите

А

Ангелов, Златко **524**
Армстронг, Карен **774**
Асенова, Мариана **479**

Б

Бабел, Исак **131**
Бибина, Йорданка **496**
Бивън, Дейвид **469**
Битл, Джейк **631**
Борисова, Евдокия **203**
Борисова, Невена **117**

В

Великова, Даниела **417**

Г

Гендж, Кая **760**
Георгиева, Валентина **109**
Глондис, Данута **358**

Д

Джонсън, Джанет Елис **555**
Дичев, Ивайло **372**
Дюранти, Леланд де ла **44**

Е

Еванс, Ричард Дж. **263**
Енев, Златко **35, 194, 561**
Епълбаум, Ан **782**

Ж

Желязкова, Антонина **276**

З

Зайбт, Константин **709**
Зафер, Зейнеп **479**
Зин, Ханс-Вернер **488**
Зонтаг, Сюзън **815**

И

Иванова, Диана **479**

К

Калудов, Любомир **121**
Кан, Шеймс **669**
Карабашлиев, Захари **638**
Кафзак, Хендрик **573**
Клименюк, Николай **626**
Кнаутор, Карл Уве **180**
Коен, Емил **424**
Коникова, Мария **435**
Коу, Алексис **29**

Л

Леви, Ариел **723**
Леонидов, Румен **96**

М

Методиева, Юлиана **768**
Мозебах, Мартин **535**
Морисън, Саймън **77**

Н

Николов, Тони **365**
Новков, Митко **394**

П

Павлов, Константин **12**

Панов, Аспарух **347, 403**

Петрова, Даниела **606, 742**

Р

Ричл, Албрехт **488**

С

Саид, Едуард **86**

Седларска, Веселина **322, 545**

Славова, Емилия **824**

Снайдър, Тимъти **307, 734**

Станев, Стефан **153**

Т

Тий, Мишел **651**

Трендафилов, Владимир **583**

Туск, Доналд **573**

Х

Хинкова, Соня **796**

Ч

Чолаков, Петър **330, 603**

Ш

Шор, Марси **449**

Шурбанов, Александър **583**

Я

Янчев, Павел **99**

Май 2015

Комитата: Какъв ни е девети май?

Автор(и): Константин Павлов

Нацизмът е една от двете големи злини (знаете коя е другата), сполетели света през 20–ти век и победата над него е изключително постижение.

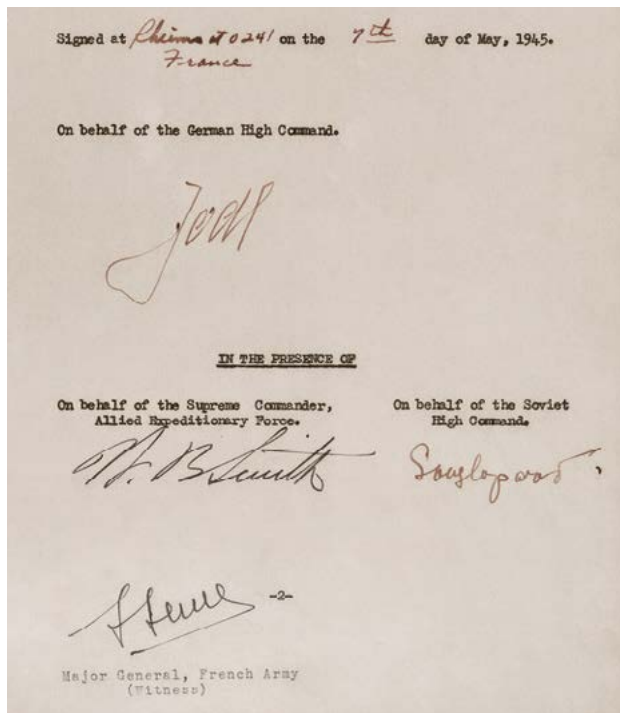
Втората световна война пък е ужасяваща трагедия, погълнала десетки милиони животи и прекършила стотици милиони съдби, чието приключване оправдано е едно от най–радостните събития в историята на човечеството.

С капитулацията на нацистка Германия пък приключва войната в Европа, а в Западна Европа приключват и други ужаси, като концентрационните лагери.

Затова е и редно да отбелязваме тази капитулация като деня, в който е победено едното голямо зло (за другото трябва да почакаме още 45 години) и сме длъжни да отдадем почит на жертвите и загиналите.

Германия капитулира на 7–ми май 1945г. и това са подписите на подписалите капитулацията. ([източник](#))

Комитата: Какъв ни е девети май

Две са интересните неща в този списък с подписи.

1. Капитулацията е подписана на 7–ми май;
2. От съветска страна е подписал неизвестният днес на широката публика ген. Суслопаров.

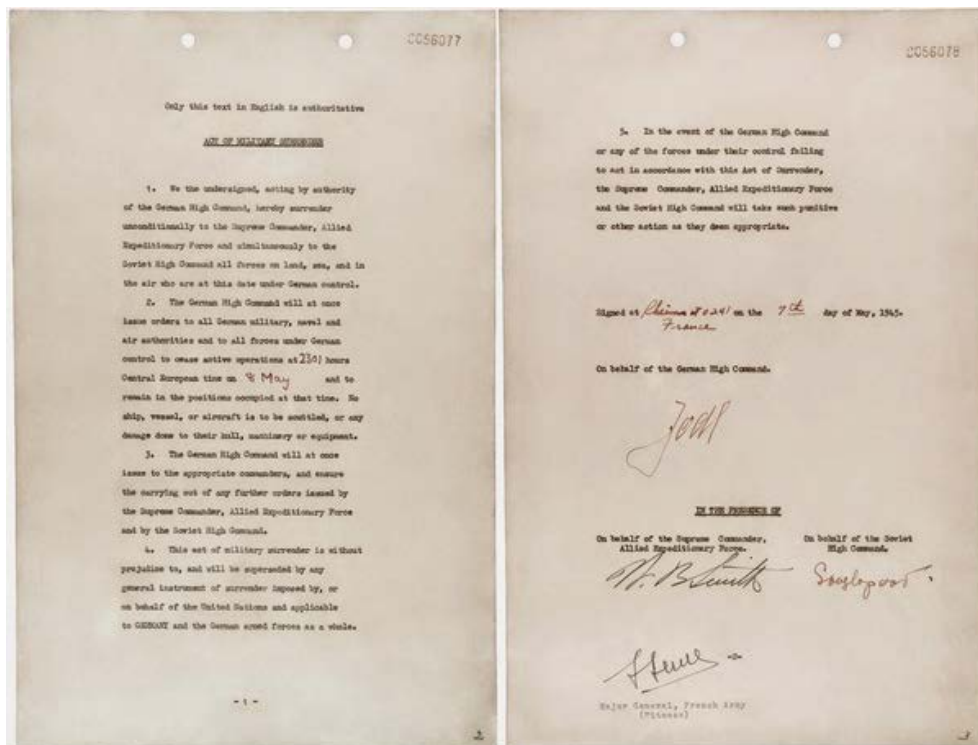
Обърнете внимание също на съвсем делничния вид на документа, и на това, че подписът на съветския представител е без никакъв намек за особено мнение и е подписан като страна, а не като свидетел.

Ето и снимка от церемонията, също съвсем делова и непретенциозна. В залата има хора, които имат по–сериозна работа от това да гледат как се слагат подписи:

ИЗТОЧНИК

В дъното вляво, виждате ген. Иван Суслопаров, подписал акта от страната на СССР. Ето и целия документ:

ИЗТОЧНИК

В съветската литература и популярна култура битова схващането, че Суслопаров е подписал капитулацията „без разрешение“ от висшестоящите си началници. Без разрешение? След десетилетия чистки и след 6 години война, през които съветски генерали са разстрелвани на тумби за много по-дребни неща, съветски генерал прави такова нещо без разрешение? Едва ли. Може би просто е подписал без разрешение от „правилния“ висшестоящ?

За всеки случай, налага се лично Сталин да защити Суслопаров пред страшния Вишински, като му обясни, че няма претенции към „непослушния“ генерал.

Само че съветското командване не е доволно от подписаното споразумение. Защо? Формално, защото Суслопаров „не е бил упълномощен“ да подписва, а и защото е подписал друг текст, а не предварително уговорения. Неформално, заради изключителната ревност на Георгий Жуков, първи заместник на върховния главнокомандващ, който не е могъл

да понесе факта, че някой друг съветски офицер пред камери и фотоапарати, а не той, е подписал капитулацията.

Затова по един срамен начин церемонията се повтаря на следващия ден, 8–ми май, този път в тържествена обстановка и с друг участник от съветска страна – маршал Георгий Жуков (същият, на когото **кметът на Стрелча вдигна паметник** преди няколко дни). Дуайт Айзенхауер, главнокомандващ на съюзническите войски в Европа, смята второто подписване за „безвкусен“ спектакъл и заявява, че не би участвал в него (оригиналният израз е tasteless, което може да се преведе и като „пошъл“), затова предоставя тази висока чест на друг американски генерал, подписал от името на САЩ, този път като „свидетел“ (и така вероятно намекващ коя е истинската капитулация).

Ето и текстът на второто, „поправено“ споразумение, според в–к „Правда“, подписано на 8–ми май в в Берлин (за съжаление, не открих варианта на английски, за да мога да сравнявам двата текста на един и същи език, 1:1, а не през превод)

Подписание акта о безоговорочной капитуляции германских вооруженных сил

АКТ О ВОЕННОЙ КАПИТУЛЯЦИИ

1. Мы, нижеподписавшиеся, действуя от имени Германского Верховного Командования, соглашаемся на безоговорочную капитуляцию всех наших вооруженных сил на суше, на море и в воздухе, а также всех сил, находящихся в настоящее время под немецким командованием, — Верховному Главнокомандованию Красной Армии и одновременно Верховному Командованию Союзных экспедиционных сил.

2. Германское Верховное Командование немедленно издает приказы всем немецким командующим сухопутными, морскими и воздушными силами и всем силам, находящимся под германским командованием, прекратить военные действия в 23-01 часа по центрально-европейскому времени 8-го мая 1945 года, остаться на своих местах, где они находятся в это время и полностью разоружиться, передав все их оружие и военное имущество местным союзным командующим или офицерам, выделенным представителями Союзного Верховного Командования, не разрушать и не причинять никаких повреждений пароходам, судам и самолетам, их двигателям, корпусам и оборудованию, а также машинам, вооружению, аппарату и всем вообще военнотехническим средствам ведения войны.

3. Германское Верховное Командование немедленно выделит соответствующих командиров и обеспечит выполнение всех дальнейших приказов, изданных Верховным Главнокомандованием Красной Армии и Верховным Командованием Союзных экспедиционных сил.

4. Этот акт не будет являться препятствием к замене его другим генеральным документом о капитуляции, заключенным объединенными нациями или от их имени, применимым к Германии и германским вооруженным силам в целом.

5. В случае, если немецкое Верховное Командование или какие-либо вооруженные силы, находящиеся под его командованием, не будут действовать в соответствии с этим актом о капитуляции, Верховное Командование Красной Армии, а также Верховное Командование Союзных экспедиционных сил, предпримут такие карательные меры, или другие действия, которые они сочтут необходимыми.

6. Этот акт составлен на русском, английском и немецком языках. Только русский и английский тексты являются аутентичными.

Подписано 8 мая 1945 года в гор. Берлине.

От имени Германского Верховного Командования:

Кейтель, Фридебург, Штумпф

В присутствии:

По уполномочию Верховного
Главнокомандования Красной Армии
Маршал Советского Союза
Г. ЖУКОВА

По уполномочию Верховного Главнокомандующего
экспедиционных сил союзников
Генерал Маршалл Арчибалд
ТЕДДЕРА

При подписании также присутствовали в качестве свидетелей:
Командующий стратегическим
воздушным силами США генерал
СПААТС

Главнокомандующий Французской
армией генерал
ДЕЛАТР де ТАССИНЬ

Очевидно, текстът е абсолютно същият като този от предишния ден. Разликата е в подписалите и в мястото на подписването.

(източник, втората церемония в Берлин. Жуков подписва)

Защо обаче в Европа и САЩ отбелязват победата над нацизма на 8-ми май, а бившият Съветски съюз и свързаните с него лица, на 9-ти?

За Западна Европа е очевидно. Първата капитулация (тоест истинската, когато германската армия реално се отказва от съпротива), е на 7-ми. Тогава се дава едно денонощие време на германците, до 23:01ч на 8-ми май, да прекратят всякакви бойни действия, а втората „капитулация“, която задоволява и егото и пропагандните нужди на Жуков, е подписана на 8-ми май в 22:43 ч., като точният час за прекратяване на германската съпротива не се променя, той си остава в 23:01ч, 18 минути след второто подписване. Така че, по всички признаци, победата над нацизма трябва да се отбелязва или на 7-ми май, когато е чествана от Общността на нациите (организацията, по-известна със старото си име – Британската общност) или на 8-ми май, **когато се отбелязва от Европейския съюз.**

В Съветския съюз (както и рублофилите в Стрелча и на други места), желаят да наблегнат на историческата роля на Георги Жуков и затова за Ден на победата в СССР официално е определен 9-ти май, заради часо-

вата разлика, понеже подписването в Берлин се пада в 0:43ч по московско време.

А кога ние в България трябва да отбележим деня на победата над нацизма и да почетем жертвите? И по двата признака при нас капитулацията се пада или на 7–ми, или на 8–ми май. ЕС я отбелязва на осми, а и по българско време втората подписване се пада на 8–ми май, буквално в дванайсет без седемнайсет (в 23:43).

Днес няма особен смисъл България да угажда на егото на Георги Жуков, нито пък да следва пропагандните клишета на СССР, междуременно наследени от путинския режим, хеле пък да се води по московската часова зона. Осми май, тоест днес, е годишнината от тази голяма победа и денят, в който трябва да почетем героите и жертвите си.

Снимката е направена днес, 8–ми май, пред паметника на част от българите, загинали във Втората световна война. Да си отбележим контраста с паметника на червената армия като размер, лукс и местоположение в градското пространство. Както забелязвате, цветя няма, нито някакъв друг знак за голямата годишнина.

Вместо това, хора деклариращи се за „антифашисти“, УТРЕ ще носят цветя и венци пред тотема на червената армия, утре ще си дерат ризите и гърлата, а тази нощ ще дежурят край него, за да го пазят от случайно „оскверняване“, а дори може и да **запалят някое европейско знаменце като миналата година.**

И да не забравяме, че 8–ми май маркира краят само краят на военните действия в Европа и излизането на Германия от войната, но самата война реално завършва с японската капитулация на 2–ри септември 1945г.

Като изключим неяснотите около горната дата в България, цели 70 години по–късно не сме приключили и с осмислянето на самата война. Все още има свързани с нея въпроси, неизяснени за широката общественост. Ще изброя тези, за които се сещам:

- Въпросът за участието на България във войната до 8–ми септември 1944г., когато правителството на Константин Муравиев обявява война на Германия;
- Въпросът за дипломатическата активност на България преди войната и свързаните с нея събития, примерно Соболевата акция.
- Въпросът за поведението и отговорността на българската армия и граждански власти в териториите, които сега са част от Сърбия, Македония и Гърция;
- Въпросът за изтеглянето на българските войски и за съдбата на изоставеното българско население и войски на териториите на днешните Сърбия, Македония и Гърция и отговорността на просъветското отечественофронтовско правителство за последиците (примерно известният случай за пленяване и **спасяване на българските войници в Охрид**);
- Въпросът за отговорността на българските граждански и военни власти за съдбата на евреите от горепосочените територии;
- Истинската история на партизанското движение и другите форми на съпротива по време на войната;
- Истинската история за участието на България в заключителния етап от войната (наричан по време на тоталитарния режим „Отечествена война“. Заснетият паметник е посветен на загинали в този етап от войната);
- Истинската история на 9–ти септември 1944г.

(мистериозно превръщане на американски „Додж“ в съветски танк Т–34, снимка „[Изгубената България](#)“, също [тук](#) и [тук](#))

– Истинската история на съюзническите бомбардировки и отговорността на България, СССР, Великобритания и САЩ за тях;

(бомбардировка на София, **източник**)

(паметник на загиналите летци–изтребители, защитаващи София от бомбардировките, **източник**)

– Тезата на нацистката пропаганда, после продължена и от комунистическата, за използване на **играчки-бомби от съюзниците** в България и извън нея, специално за поразяване на деца;

– Въпросът за **знаменитата салфетка** от четвъртата Московска мирна конференция (а не от Ялта), изписана месец след пълната окупация на България от червената армия, когато Сталин вече има 100% контрол върху съдбата на България;

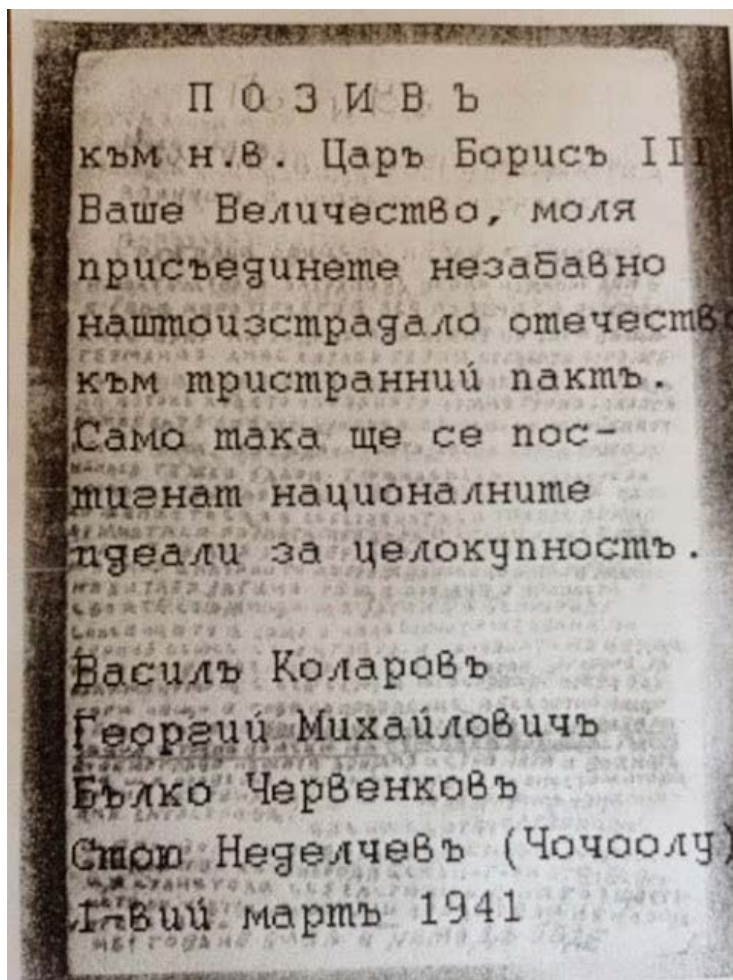
– Историята на бившите български военнотружещи и български граждани, родом от Македония, мобилизирани в югославската армия и също участвали в заключителната фаза на войната. (прочети за **бунта на войниците в Скопие**);

- Създаването на Народна република Македония в рамките на Югославия и създаването на македонски литературен език и нация;
- Отражението на горните въпроси върху съвременните отношения с Македония, чиято държавност също е пряко следствие от Втората световна война. В центъра на Скопие има музей на Холокоста, пълен с български артефакти – вагон на БДЖ, снимки на цар Борис, български документи и т. н.;

(вагонът на БДЖ в музея на Холокоста в Скопие. [снимка](#))

- Отговорността на царстващата династия за събитията през войната и детайлите около провеждането на референдума „Монархия или народна република“;
- Въпросът за ролята и отговорността на българските комунисти по време на войната, които до 22-ри юни 1941г. са съюзници и поддръжници на нацистка Германия;

ИЗТОЧНИК

– Въпросът за ролята и отговорността на СССР като съюзник на Германия и агресор срещу неутрални държави – Финландия, Румъния, Литва, Латвия, Естония, Полша, до 22–ри юни 1941г.

– Ролята на България и Югославия в гръцката гражданска война 1946 – 1949г.,

ИЗТОЧНИК

Триъгълничетата са лагери за обучение на въстаници, кръгчетата са пунктове за снабдяване, има също пунктове за приемане на бежанци, болници и лагер за военнопленници (отбелязан с X)

Имаме много домашно за писане, четене и учене.

Препоръчвам за четене и материала на колегата Асен Генев „**Трябва ли да празнуваме 9-ти май?**“.

А какъв ни е 9–ти май? Девети май е **денят на Европа** и няма нищо общо с никакви капитулации.

Константин Павлов – Комитата е български блогър, публицист и политически активист.

- 15-05-2015|**смерш**

Извадени от контекста факти и снимки (събрани на англо от Уики и Фейсбук през последните дни) + антисъветски мистицизъм а ла Владимир Резун (познат като Виктор Суворов), резултат: напудрена партенка за непретенциозни. „Суета на суетите, каза Еклисиаст, суета на суетите – всичко е суета!“

- 16-05-2015|**Читател**

Г-н Комитата трябва да попълва пропуските в историческата си информираност. Като начало препоръчвам едно по-популярно, но все пак научно-издържано и компетентно мнение по въпросите, които го интересуват.

docs.google.com/file/d/0B70em4cUjJxtSWdqaWhvUWJqSEE/edit

- 16-05-2015|**Комитата**

Охоо, анонимният коментатор при мен първо е върлувал тук. Прочетох статията и не виждам радикални различия между моята версия и тази на автора. България няма нищо общо с датата 9-ти май, освен с деня на Европа.

- 17-05-2015|**Historian**

Естествено е, България да почита 8 май като дата на края на военните действия в Европа (не на края на Втората световна война, който е на 2 септември 1945 г – интересно, защо руснаците не празнуват на този ден – та нали те също воюват срещу Япония?)... Бих добавил още един

спорен Въпрос – защо СССР обявява война на България точно на 5 септември 1944 г?

- 26-05-2015|**Кунев**

Е, не случайно 3500 сънародници на комитата са убити от ФАЩ и Англия. Датата е миши повод за извъртяна подмяна или скриване на факти. „Другото“ зло в лицето на Китай ще довърши истинското зло – Уол стрийт.

- 26-05-2015|**totalen**

Тоя се пише комита, ама не е ходил в казармата даже. Иначе щеше да види на втората снимка по пагоните, че Суслопаров не е генерал, а полковник.

Е ми наистина не отива такъв нисък чин да подписва капитулацията. А Сталин е разбрал, че в момента не е имало по-подходящ наблизно.

Следва по-помпозното подписване на другия ден – не само Холивуд обича лъскавото!

- 27-05-2015|**Black Wolf**

Абе totalen, да беше пуснал поне една Уикипедия преди да се изказваш и да видиш, че е бил генерал...